

УДК 35.073.1

АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У СФЕРІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Трубчанінова К.А.

ANALYSIS UKRAINE'S PRINCIPLE OF LAW IN THE FIELD OF ADMINISTRATIVE SERVICES

Trubchaninova K.

У статті наведено аналіз нормативно-правової бази України у сфері надання адміністративних послуг органами виконавчої влади громадянам. Виявлено як позитивні, так і негативні тенденції змін законодавчої бази України у сфері надання адміністративних послуг в цілому. Проаналізовано Закон України «Про адміністративні послуги».

Ключові слова: адміністративна послуга, стандарт надання адміністративної послуги, дозвільна система, дозвільні органи, документ дозвільного характеру, місцеві дозвільні органи, об'єкт, на який видається документ дозвільного характеру.

Постановка проблеми. Ефективне і вільне здійснення прав людини – одна з головних ознак демократичного суспільства і правової держави. Права людини в сучасному українському суспільстві мають стати не другорядним завданням, що здійснюється у сфері функціонування виконавчої влади, а її найголовнішою метою, яка покликана принципово змінити історичну парадигму відносин між державою і людиною

В останні роки Україна стає на шлях служіння народу. Для чого необхідно привести у відповідність вітчизняне законодавство. Правове регулювання відносин органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з громадянами та юридичними особами є однією з актуальних проблем українського суспільства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання державних послуг розглядаються у працях таких науковців, як І. Коліушко, В.П. Тимошук, О. Кузьменко, В. Сороко, Б. Г. Савченко. Предметом аналізу вищезазначених авторів були проблеми визначення класифікації адміністративних послуг, їх правового змісту, а також визначенню якості та доступності цих послуг для населення [28,30-33].

Незважаючи на значну кількість розглянутих науковцями проблем, наразі відсутній аналіз тенденцій змін законодавства України в сфері надання адміністративних послуг органами виконавчої влади громадянам нашої держави

Мета. Провести аналіз тенденцій змін законодавства України в сфері надання адміністративних послуг органами виконавчої влади громадянам нашої держави. Виявити як переваги, так

і недоліки в змінах законодавчої бази у сфері надання адміністративних послуг в цілому. Запропонувати шляхи виходу з кризових ситуацій в сфері надання адміністративних послуг.

Виклад основного матеріалу. Конституцією України визначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед родиною за свою діяльність (ст. 3) [1].

Ефективне і вільне здійснення прав людини – одна з головних ознак демократичного суспільства і правової держави. Права людини в сучасному українському суспільстві мають стати не другорядним завданням, що здійснюється у сфері функціонування виконавчої влади, а її найголовнішою метою, яка покликана принципово змінити історичну парадигму відносин між державою і людиною.

Сучасне розуміння демократичної держави полягає в тому, що не громадяни служать державі, а вона є організацією на службі у суспільства.

Нині надані особі Конституцією та законами України права і свободи найчастіше реалізуються у відносинах з державою у сфері виконавчої влади. Саме через ці органи держава надає громадянам управлінські послуги, а не управляє ними, тобто вчиняє різноманітні дії, спрямовані на створення умов для реалізації громадянами своїх прав та свобод.

В Україні окремі питання надання адміністративних послуг були урегульовані законом України «Про оподаткування прибутку підприємств», постановами Кабінету Міністрів України від 25 червня 2001 р. № 702 «Про порядок використання коштів, отриманих органами державної влади від надання ними послуг відповідно до законодавства, та їх розміри» [5] та від 17 травня 2002 р. № 659 «Про затвердження переліку груп власних надходжень бюджетних установ, вимог щодо їх утворення та напрямів використання» [6] (втратила чинність), розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. № 90-р «Про схвалення концепції

розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади»[8] та від 27 червня 07 р. № 494 «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади» [9].

Державний комітет зв'язку та інформатизації України 15.08.2003 р. видав наказ від №149 «Про затвердження Переліку і порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи «Електронний Уряд», в якому зазначалось, що одним з пріоритетних завдань щодо розвитку інформаційного суспільства є надання громадянам та юридичним особам інформаційних та інших послуг шляхом використання електронної інформаційної системи «Електронний Уряд», яка забезпечує інформаційну взаємодію органів виконавчої влади між собою, з громадянами та юридичними особами на основі сучасних інформаційних технологій [7].

Електронний уряд (англ. e-Government) — це модель державного управління, яка заснована на використанні сучасних інформаційних та комунікаційних технологій з метою підвищення ефективності та прозорості влади, а також встановлення суспільного контролю над нею.

Єдиний веб-портал органів виконавчої влади є центральною частиною електронної інформаційної системи «Електронний Уряд», призначеною для інтеграції веб-сайтів, електронних інформаційних систем та ресурсів органів виконавчої влади і надання інформаційних та інших послуг з використанням мережі Інтернет.

6 вересня 2005 р. за № 2806-IV було прийнято Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності». Цей Закон визначав правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлював порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та державних адміністраторів [2].

Було впроваджено такі терміни, як дозвільна система у сфері господарської діяльності, дозвільні органи, документ дозвільного характеру, місцеві дозвільні органи, об'єкт, на який видається документ дозвільного характеру, та декларативний принцип. Дія цього Закону поширюється на дозвільні органи, державних адміністраторів, уповноважений орган та суб'єктів господарювання, які мають намір провадити або провадять господарську діяльність.

В 2006 році питання надання адміністративних послуг стало одним з пріоритетних у державній політиці після затвердження концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади.

З метою вдосконалення діяльності адміністративних органів та призначені для

використання під час розроблення ними внутрішніх стандартів адміністративних послуг були розроблені Методичні рекомендації з розроблення стандартів адміністративних послуг та затверджені наказом Міністерства економіки України від 12.07.2007 №219, відповідно до якого Стандарт адміністративної послуги - це акт, який видається адміністративним органом відповідно до нормативно-правових актів, що визначають порядок надання адміністративної послуги, та містить інформацію про адміністративну послугу і процедуру її надання, зокрема умови та відповідальних осіб [10].

Так, у 2009 р. практично щомісяця приймалося по декілька урядових рішень з проблематики адміністративних послуг, зокрема були прийняті:

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 р. № 251-р «Про заходи щодо упорядкування надання державних платних послуг» було запропоновано переглянути переліки державних платних послуг з метою скасування тих, що дублюються та безпідставно виділені в окремі послуги, результатом чого має бути Реєстр державних платних послуг, що надаються міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади [11] (втратила чинність).

Відповідно до результатів роботи згідно з вищевказаним розпорядженням Кабінету Міністрів України була прийнята постанова «Деякі питання платних державних послуг» від 11 березня 2009 р. № 234, яка регламентувала перерахування до спеціального фонду державного бюджету одержувачами державних послуг, що надаються суб'єктами господарювання, яким делеговані закріплені згідно із законодавством за міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади повноваження щодо їх надання, плати за надання таких послуг. Також в постанові йшлося про перегляд розміру плати за надання державних послуг з метою приведення таких розмірів у відповідність з економічно обґрунтованими витратами, пов'язаними з їх наданням [12] (втратила чинність).

Для забезпечення координації дій центральних органів виконавчої влади з метою удосконалення порядку надання державних та адміністративних послуг такими органами, підприємствами, установами та організаціями, які належать до сфери їх управління постановою Кабінету Міністрів України від 20 травня 2009 р. №486 було затверджено Комісію з питань удосконалення порядку надання адміністративних послуг [13] (втратила чинність).

З метою ведення обліку адміністративних послуг, удосконалення процедури надання адміністративних послуг на платній і безоплатній основі, забезпечення відкритості та доступності інформації про адміністративні послуги постановою Кабінету Міністрів України від 27 травня 2009 р. № 532 «Про затвердження Положення про Реєстр

адміністративних послуг» було впроваджено новий термін Реєстр адміністративних послуг - єдина комп'ютерна база даних про адміністративні послуги, які надаються органами виконавчої влади, державними підприємствами, установами та організаціями, а також органами місцевого самоврядування у процесі виконання ними делегованих державою повноважень [14] (втратила чинність).

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 01 липня 2009 р. № 724 «Деякі питання надання адміністративних послуг, видачі документів дозвільного характеру» була введена заборона на делегування владних повноважень суб'єктам господарювання (крім суб'єктів господарювання державної форми власності у випадках, визначених законом)[15].

Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання платних державних послуг» від 11 березня 2009 р. № 234 втратила чинність на підставі постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 2009 р. № 737 «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг», якою було затверджено тимчасовий порядок надання державних, у тому числі адміністративних послуг [16] (втратила чинність).

З метою контролю дотримання законодавства з питань надання платних послуг прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2010 р. №1949 - р «Про утворення міжвідомчої робочої групи з проведення аналізу (інвентаризації) послуг, які надаються центральними органами виконавчої влади і підприємствами, установами та організаціями, що належать до сфери їх управління».

5 січня 2011 р. прийнято постанову Кабінету Міністрів України № 33 «Деякі питання надання платних адміністративних послуг». Постановою встановлено, що з 1 березня 2011 р. надання платних адміністративних послуг має здійснюватися виключно бюджетними установами, а також підприємствами, небюджетними установами та організаціями, на які законодавчими актами або міжнародними договорами України покладено повноваження щодо надання таких послуг, і державними підприємствами, що належать до сфери управління державної служби технічного регулювання. Відповідно до цієї постанови міністерства та інші центральні органи виконавчої влади зобов'язані внести до 20 лютого 2011 р. на розгляд Кабінету Міністрів України проекти актів щодо затвердження переліків платних адміністративних послуг із зазначенням бюджетних установ, а також підприємств, установ та організацій і розмірів плати за надання зазначених послуг та оприлюднити такі переліки на офіційних веб-сайтах після їх затвердження [5] (втратила чинність).

Наприкінці 2009 року Законом України від 15 грудня №1759-VI «Про внесення змін до деяких

законів України щодо спрощення умов ведення бізнесу в Україні» до статті 1 Закону України «Про дозвільну систему в господарській діяльності» було внесено доповнення новим терміном «принцип мовчазної згоди» та статтю 4 доповнено новою частиною такого змісту: «Строк видачі документів дозвільного характеру становить десять робочих днів, якщо інше не встановлено законом» [3].

Постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. № 66 «Про затвердження Методики визначення собівартості платних адміністративних послуг», згідно з якою розраховується планована собівартість платних адміністративних послуг, які надаються адміністративними органами.

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2010 р. № 915 «Деякі питання надання адміністративних послуг» було внесено зміни до постанови від 1 липня 2009 р. N 724 «Деякі питання надання адміністративних послуг, видачі документів дозвільного характеру» у назві постанови слова «державних платних (адміністративних)» замінити словом «адміністративних» [18].

Постанова Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 33 «Деякі питання надання платних адміністративних послуг» встановила, що надання платних адміністративних послуг здійснюється виключно бюджетними установами, а також підприємствами, небюджетними установами та організаціями, на які законодавчими актами або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, покладено повноваження щодо надання таких послуг, і державними підприємствами, що належать до сфери управління Державної служби технічного регулювання [19] (втратила чинність).

Положення про Реєстр адміністративних послуг було затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 05 грудня 2011 р. № 1274 «Про Реєстр адміністративних послуг» [20] (втратила чинність).

Діяльність державних адміністраторів і їх взаємодія з регіональними, місцевими дозвільними органами та суб'єктами господарювання щодо видачі (переоформлення, видачі дублікатів, анулювання) документів дозвільного характеру регламентуються наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 12.01.2012 р. №28 «Про затвердження Положення про державного адміністратора і порядок його взаємодії з регіональними, місцевими дозвільними органами та суб'єктами господарювання» [21].

6 вересня 2012 було прийнято Закон України № 5203-VI «Про адміністративні послуги», який чітко визначав правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг, дав деякі нові можливості ініціативним органам місцевого самоврядування та навіть районним державним адміністраціям щодо покращення якості

адміністративних послуг. Зокрема, йдеться про норми, що стосуються створення Центрів надання адміністративних послуг (ЦНАП), які з 2014 року стають обов'язковими для усіх міст та районів.

В Законі є позитивні норми, зокрема:

- кількість годин прийому суб'єктів звернень має становити не менше 40 годин на тиждень, у тому числі в суботу - не менше шести годин (п. 3 ч. 2 ст. 6 Закону);

- суб'єкт надання адміністративної послуги не може вимагати від суб'єкта звернення документи або інформацію, що перебувають у володінні суб'єкта надання адміністративних послуг або у володінні державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ або організацій, що належать до сфери їх управління (ч. 7 ст. 9) та ін.

- фізична особа, у тому числі фізична особа-підприємець, має право на отримання адміністративної послуги незалежно від реєстрації її місця проживання чи місця перебування, крім випадків, установлених законом (ч. 2 ст. 9).

Також у законі описано вимоги щодо регламентації самих послуг: для кожної послуги має бути розроблена інформаційна картка для споживача, де вказуватиметься: які документи повинна здати людина для замовлення послуги, який і коли має бути результат, скільки це коштує.

Цей Закон також вводить поняття «адміністративного збору». Це певний намір уніфікувати всі існуючі сьогодні платежі за адміністративні послуги (державне мито, ліцензійні збори, реєстраційні збори та ін.)

Так само існують і негативні моменти, а саме:

- неповне визначення кола реальних суб'єктів надання адміністративних послуг. Замість врегулювання, на яких засадах це можуть робити підприємства та установи, їх просто вилучили з переліку суб'єктів надання адміністративних послуг. Цим закладено проблему впорядкування існуючої номенклатури таких послуг, а також зафіксовано можливість надання адміністративних послуг лише через публічних службовців. Такий підхід не відповідає тенденціям розвинених країн і може призвести до надмірної бюрократизації та загального здорожчання для платників податків вартості окремих адміністративних послуг. Також є сумніви у реалістичності виконання даної норми Закону;

- замість критерію «собівартості (фактичних витрат) надання послуги» як максимального розміру плати за послугу (адміністративного збору) закладено незрозумілий критерій «соціального та економічного значення». Таким чином, жодної верхньої межі для встановлення плати за послуги немає.

Особливо насторожують перехідні положення, якими передбачено завдання включити до Податкового кодексу положення щодо державного

мита. Таким чином, виникає загроза, що за адміністративну послугу можна буде стягувати крім адміністративного збору ще й державне мито, а може й іншу плату [4].

Відповідно до статті 17 Закону України «Про адміністративні послуги» регламентування механізму ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг відбувається згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 03 січня 2013 р. № 13 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг» [22].

Було прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 44 «Про затвердження вимог до підготовки технологічної картки адміністративних послуг», яка затверджувала вимоги до підготовки технологічної картки адміністративної картки [23].

Відповідно до частини третьої статті 16 Закону України «Про адміністративні послуги» постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 57 «Про затвердження Порядку ведення Реєстру адміністративних послуг» було затверджено Порядок, який визначає механізм ведення Реєстру адміністративних послуг як єдиної інформаційної комп'ютерної бази даних про адміністративні послуги, що надаються відповідно до закону суб'єктами надання адміністративних послуг [24].

Відповідно до частини десятої статті 12 Закону України «Про адміністративні послуги» постановою Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 р. № 118 «Про затвердження Примірного положення про центр надання адміністративних послуг» було введено новий термін «центр надання адміністративних послуг» [25].

Відповідно до частини десятої статті 15 Закону України «Про адміністративні послуги» постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 2013 р. № 379 «Про затвердження Типового порядку проведення конкурсу для надання супутніх послуг, пов'язаних з наданням адміністративних послуг» було затверджено Типовий порядок, який визначає загальну процедуру проведення конкурсу для надання супутніх послуг у приміщеннях, у яких розміщуються центри надання адміністративних послуг, та інших приміщеннях, у яких надаються адміністративні послуги [26].

Виходячи з вищевказаного можна зробити висновок, що починаючи з 2005 року розпочала свій розвиток правова культура в сфері надання адміністративних послуг.

Для виявлення тенденцій в українському законодавстві пов'язаному з наданням адміністративних послуг, було взято для аналізу 26 нормативно-правових актів, які зачіпають період з 2001 по 2013 роки.

До негативних тенденцій у нормативно-

правовому полі можна віднести швидкозмінюваність українського законодавства. Яскравим прикладом чого може бути постанова Кабінету Міністрів України від 01 липня 2009 р. № 724 «Деякі питання надання адміністративних послуг, видачі документів дозвільного характеру». Постанова була прийнята 01.07.2009 року вже 19.08.2009 року в ній відбулись зміни. В наступному 2010 році взагалі зміни торкнулося назви самої постанови. Протягом 2011 року постанова ще змінювалась 2 рази. І нарешті, у 2013 році вже відбулись одні зміни. Виходячи з цього можна зробити висновок, що українське законодавство доволі недосконале.

Також треба зазначити, що з 26 нормативно-правових актів, взятих до аналізу на сьогодні, чинні 10 актів. Останні 16 актів втратили чинність. Це можна розглядати як і позитивну тенденцію тому, що такі зміни свідчать про так звану інвентаризацію підзаконних актів українського законодавства.

Під час аналізу вітчизняного законодавства в сфері надання адміністративних послуг виявлені позитивні тенденції

Станом на червень 2013 року з метою подальшого розвитку системи надання адміністративних послуг прийнятий Закон України «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012 № 5203-VI та 5 постанов Кабінету Міністрів України протягом поточного року, які розроблені відповідно до статей вищезазначеного Закону України.

Відповідно до чинного законодавства ведеться робота з мінімізації обсягу (номенклатури) адміністративних послуг, внаслідок чого планується залишити лише ті послуги, які зумовлені публічними інтересами. Для цього всі послуги, які надаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування та створеними ними підприємствами, установами та організаціями, переглядаються та групуються.

Проведена регламентація процедури надання адміністративних послуг, що приводить до правової визначеності у процедурних питаннях: зменшення можливості для зловживань та гарантія правової захищеності приватних осіб.

Розроблені стандарти надання адміністративних послуг за єдиним зразком, що полегшує роботу отримувача адміністративної послуги з різними видами послуг.

Централізовано ведеться робота з відкриття центрів надання адміністративних послуг за принципом «універсаму послуг», що дає змогу особі в одному місці отримати всі або найбільш поширені адміністративні послуги, які надаються на певному адміністративно-територіальному рівні, органам влади вести прийом громадян протягом усього робочого часу та організувати оплату послуг на місці тощо.

Надання адміністративних послуг в електронній

формі та доступ суб'єктів звернення до інформації про адміністративні послуги з використанням мережі Інтернет забезпечуються через Єдиний державний портал адміністративних послуг, який є офіційним джерелом інформації про надання адміністративних послуг в Україні за адресою <http://poslugy.gov.ua/>.

Висновки. На основі окремо взятих нормативно-правових актів у сфері надання адміністративних послуг для аналізу було виявлено як негативні тенденції такі як швидкозмінюваність української нормативно-правової бази, так і позитивні: прийняття Закону України «Про адміністративні послуги» та супутніх постанов Кабінету Міністрів України, почалась «інвентаризація» вітчизняного законодавства в цій сфері, що повинно привести до зменшення підзаконних актів, спрощення роботи з нормативно-правовою базою та усунення правових колізій.

Разом з тим для повноцінної реформи сфери адміністративних послуг слід особливу увагу приділити питанням децентралізації базових адміністративних послуг. Впорядкуванню оплати адміністративних послуг через ухвалення закону про адміністративний збір. Врегулюванню процедурних відносин між громадянами та чиновниками шляхом ухвалення Адміністративно-процедурного кодексу. Затвердження Переліку адміністративних послуг для ЦНАП є найпростішим інструментом для такої децентралізації.

Л і т е р а т у р а

1. Конституція України / Верховна Рада України: [електронний ресурс]/офіційний веб-портал Верховної ради України. – режим доступу:// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>
2. Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності: Закон України від 6 вересня 2005 р. № 2806-IV. [електронний ресурс]/офіційний веб-портал Верховної ради України. – режим доступу://<http://zakon4.rada.gov.ua/laws>
3. Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення умов ведення бізнесу в Україні: Закон України від 15 грудня 2009 р. № 1759-VI. [електронний ресурс]/офіційний веб-портал Верховної ради України. – режим доступу:// <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>
4. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 вересня 2012 р. № 5203-VI. [електронний ресурс]/офіційний веб-портал Верховної ради України. – режим доступу://<http://zakon4.rada.gov.ua/laws>
5. Про порядок використання коштів, отриманих органами державної влади від надання ними послуг відповідно до законодавства, та їх розміри: постанова Кабінету міністрів України від 25 червня 2001 р. № 702 [електронний ресурс]/Урядовий портал. – режим доступу :// <http://www.kmu.gov.ua>
6. Про затвердження переліку груп власних надходжень бюджетних установ, вимог щодо їх

- утворення та напрямів використання: постанова Кабінету Міністрів України від 17 травня 2002 р. № 659 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу ://<http://www.kmu.gov.ua>
7. Про затвердження Переліку і порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи «Електронний Уряд»: наказ державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15.08.2003 р. №149 [електронний ресурс]/ офіційний веб-портал Верховної Ради України. – режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
 8. Про схвалення концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2006 р. № 90-р [електронний ресурс] / Урядовий портал. – режим доступу ://<http://www.kmu.gov.ua>
 9. Про затвердження плану заходів щодо реалізації концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади: розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 червня 2006 р. № 494 [електронний ресурс] / Урядовий портал. – режим доступу :// <http://www.kmu.gov.ua>
 10. Про затвердження Методичних рекомендацій з розроблення стандартів адміністративних послуг: наказ Міністерства економіки України від 12.07.2007 №219 [електронний ресурс]/ офіційний веб-портал Верховної Ради України. – режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>.
 11. Про заходи щодо упорядкування надання державних платних послуг: розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2009 р. № 251-р [електронний ресурс]/ [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу :// <http://www.kmu.gov.ua>. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 12. Деякі питання платних державних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 11 березня 2009 р. № 234 [електронний ресурс]/ [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу ://<http://www.kmu.gov.ua>. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 13. Про утворення Комісії з питань удосконалення порядку надання адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 20 травня 2009 р. № 486 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 14. Про затвердження Положення про Реєстр адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 27 травня 2009 р. № 532 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 15. Деякі питання надання адміністративних послуг, видачі документів дозвільного характеру: постанова Кабінету Міністрів України від 01 липня 2009 р. № 724 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 16. Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2009 р. № 737 [електронний ресурс] / Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 17. Про затвердження Методики визначення собівартості платних адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. № 66 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 18. Деякі питання надання адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2010 р. № 915 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 19. Деякі питання надання платних адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 33. [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 20. Про Реєстр адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 05 грудня 2011 р. 274 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 21. Про затвердження Положення про державного адміністратора і порядок його взаємодії з регіональними, місцевими дозвільними органами та суб'єктами господарювання»: наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 12.01.2012 р. №28 [електронний ресурс]/офіційний веб-портал Верховної Ради України. – режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
 22. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 03 січня 2013 р. № 13 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 23. Про затвердження вимог до підготовки технологічної картки адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 44 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 24. Про затвердження Порядку ведення Реєстру адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 57 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 25. Про затвердження Примірною положення про центр надання адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 р. № 118 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 26. Про затвердження Типового порядку проведення конкурсу для надання супутніх послуг, пов'язаних з наданням адміністративних послуг: постанова Кабінету Міністрів України від 29 травня 2013 р. № 379 [електронний ресурс]/ Урядовий портал. – режим доступу: //<http://www.kmu.gov.ua>
 27. Проект концепції реформування публічної

- адміністрації [електронний ресурс] – режим доступу://<http://www.cprp.info>
28. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і пропозиції для України/Автор упорядник В.П. Тимошук. –К.: Факт, 2003. – 496 с.
 29. Публічна адміністрація в Україні: становлення та розвиток / за заг. ред. А.В. Толстоухова, Н.Р. Нижник, Н.Т. Гончарук. – Д.: Монолит, 2010. – 400 с.
 30. Удосконалення механізмів надання публічних послуг населенню: метод. рек. / Б.Г. Савченко, К. І. Мельникова, Ю. В. Боковікова та ін.; За заг. ред. Б. Г. Савченка. - К.: НАДУ, 2009. - 28 с.
 31. Кузьменко О. Щодо доцільності запровадження інституту адміністративних послуг/О. Кузьменко//Право України. – 2007. - № 6. – С.15-17.
 32. Сороко В. Надання державних послуг як функція державного управління/В. Сороко, Н. Ходорівська//Вісник державної служби. - 2007. - № 3. - С. 17-28.
 33. Сороко В. М. Діяльність публічної адміністрації з надання послуг українському суспільству: монографія/В. М. Сороко, А. В. Вишневський, О. Г. Рогожин; за наук. ред. канд. філос. наук Ю. А. Привалова. – К.: Вид-во НАДУ, 2007. – 180 с.
- References**
1. Konstitutsiya Ukraini / Verhovna Rada Ukraini: [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi radi Ukraini. – rezhim dostupu : //http://zakon4.rada.gov.ua/laws
 2. Pro dozvil'nu sistemu u sferi gospodars'koї diyal'nosti: Zakon Ukraini vid 6 veresnya 2005 r. № 2806-IV. [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi radi Ukraini. – rezhim dostupu : //http://zakon4.rada.gov.ua/laws
 3. Pro vnesennya zmin do deyakih zakoniv Ukraini schodo sproschennya umov vedennya biznesu v Ukraini: Zakon Ukraini vid 15 grudnya 2009 r. № 1759-VI. [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi radi Ukraini. – rezhim dostupu : //http://zakon4.rada.gov.ua/laws
 4. Pro administrativni poslugi: Zakon Ukraini vid 6 veresnya 2012 r. № 5203-VI. [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi radi Ukraini. – rezhim dostupu : //http://zakon4.rada.gov.ua/laws
 5. Pro poryadok vikoristannya koshtiv, otrimanih organami derzhavnoi vladi vid nadannya nimi poslug vidpovidno do zakonodavstva, ta ih rozmiri: postanova Kabinetu ministriv Ukraini vid 25 chervnya 2001 r. № 702 [elektronniy resurs]/Uryadoviy portal. – rezhim dostupu : //http://www.kmu.gov.ua
 6. Pro zatverdzhennya pereliku grup vlasnih nadhodzhen' byudzhetnih ustanov, vimog schodo ih utvorennya ta napryamiv vikoristannya: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 17 travnya 2002 r. № 659 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu : //http:// www.kmu.gov.ua
 7. Pro zatverdzhennya Pereliku i poryadku nadannya informatsiynih ta inshih poslug z vikoristannyam elektronnoi informatsiynoi sistemi «Elektronniy Uryad»: nakaz derzhavnogo komitetu zv'yazku ta informatizatsii Ukraini vid 15.08.2003 r. №149 [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi Radi Ukraini. – rezhim dostupu : [http:// zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua)
 8. Pro shvalennya kontseptsii rozvitku sistemi nadannya administrativnih poslug organami vikonavchoї vladi: rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukraini vid 15 lyutogo 2006 r. № 90-r [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu ://[http:// www.kmu.gov.ua](http://www.kmu.gov.ua)
 9. Pro zatverdzhennya planu zahodiv schodo realizatsii kontseptsii rozvitku sistemi nadannya administrativnih poslug organami vikonavchoї vladi: rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukraini vid 27 chervnya 2006 r. № 494 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu ://[http:// www.kmu.gov.ua](http://www.kmu.gov.ua)
 10. Pro zatverdzhennya Metodichnih rekomendatsiy z rozroblennya standartiv administrativnih poslug: nakaz Ministerstva ekonomiki Ukraini vid 12.07.2007 №219 [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi Radi Ukraini. – rezhim dostupu : [http:// zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
 11. Pro zahodi schodo uporyadkuvannya nadannya derzhavnih platnih poslug: rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukraini vid 25 lyutogo 2009 r. № 251-r [elektronniy resurs]/ [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu ://[http:// www.kmu.gov.ua](http://www.kmu.gov.ua). – rezhim dostupu: //<http://www.kmu.gov.ua>
 12. Deyaki pitannya platnih derzhavnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 11 bereznya 2009 r. № 234 [elektronniy resurs]/ [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu ://[http:// www.kmu.gov.ua](http://www.kmu.gov.ua). – rezhim dostupu: //<http://www.kmu.gov.ua>
 13. Pro utvorennya Komisii z pitan' udoskonalennya poryadku nadannya administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 20 travnya 2009 r. № 486 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //<http://www.kmu.gov.ua>
 14. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro Reestr administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 27 travnya 2009 r. № 532 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //<http://www.kmu.gov.ua>
 15. Deyaki pitannya nadannya administrativnih poslug, vidachi dokumentiv dozvil'nogo harakteru: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 01 lipnya 2009 r. № 724 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //<http://www.kmu.gov.ua>
 16. Pro zahodi schodo uporyadkuvannya administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 17 lipnya 2009 r. № 737 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //<http://www.kmu.gov.ua>
 17. Pro zatverdzhennya Metodiki viznachennya sobivartosti platnih administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraini vid 27 sichnya

- 2010 r. № 66 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
18. Deyaki pitannya nadannya administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 11 zhovtnya 2010 r. № 915 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 19. Deyaki pitannya nadannya platnih administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 5 sichnya 2011 r. № 33. [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu://http://www.kmu.gov.ua
 20. Pro Reestr administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 05 grudnya 2011 r. № 1274 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 21. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro derzhavnogo administratora i poryadok yogo vzaemodii z regional'nimi, mistsevimi dozvil'nimi organami ta sub'ektami gospodaryuvannya»: nakaz Ministerstva ekonomichnogo rozvitku i torgivli Ukraïni vid 12.01.2012 r. №28 [elektronniy resurs]/ofitsiyniy veb-portal Verhovnoi Radi Ukraïni. – rezhim dostupu : http:// zakon1.rada.gov.ua
 22. Pro zatverdzhennya Poryadku vedennya Єdinogo derzhavnogo portalu administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 03 sichnya 2013 r. № 13 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 23. Pro zatverdzhennya vimog do pidgotovki tehnologichnoi kartki administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 30 sichnya 2013 r. № 44 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 24. Pro zatverdzhennya Poryadku vedennya Reestru administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 30 sichnya 2013 r. № 57 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 25. Pro zatverdzhennya Primirnogo polozhennya pro tsentr nadannya administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 20 lyutogo 2013 r. № 118 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 26. Pro zatverdzhennya Tipovogo poryadku provedennya konkursu dlya nadannya sputnih poslug, pov'yazanih z nadannyam administrativnih poslug: postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 29 travnya 2013 r. № 379 [elektronniy resurs]/ Uryadoviy portal. – rezhim dostupu: //http://www.kmu.gov.ua
 27. Proekt kontseptsii reformuvannya publichnoi administratsii [elektronniy resurs] – rezhim dostupu://http://www.cprr.info
 28. Administrativna protsedura ta administrativni poslugi. Zarubizhnyi dosvid i propozitsii dlya Ukraïni/Aytor uporyadnik V.P. Timoschuk. –K.: Fakt, 2003. – 496 s.
 29. Publichna administratsiya v Ukraïni: stanovlennya ta rozvitok / za zag. red. A.V. Tolstouhova, N.R. Nizhnik, N.T. Goncharuk. – D.: Monolit, 2010. – 400 s.
 30. Udoskonalennya mehanizmv nadannya publichnih poslug naselennyu: metod. rek. / B.G. Savchenko, Yu. V. Bokovikova ta in.; Za zag. red. B. G. Savchenka. - K.: NADU, 2009. - 28 s.
 31. Kuz'menko O. Schodo dotsil'nosti zaprovadzhennya institutu administrativnih poslug/O.Kuz'menko// Pravo Ukraïni. – 2007. - № 6. – S.15-17.
 32. Soroko V. Nadannya derzhavnih poslug yak funktsiya derzhavnogo upravlinnya/V. Soroko, N. Hodoriv's'ka//Visnik derzhavnoi sluzhbi. - 2007. - № 3. - S. 17-28.
 33. Soroko V. M. Diyal'nist' publichnoi administratsii z nadannya poslug ukraïns'komu suspil'stvu: monografiya/V. M. Soroko, A. V. Vishnevs'kiy, O. G. Rogozhin; za nauk. red. kand. filos. nauk Y. A. Privalova. – K.: Vid-vo NADU, 2007. – 180 s.

Трубчанинова Е.А. АНАЛИЗ ЗАКОНОДАТЕЛЬНОСТИ УКРАИНЫ В СФЕРЕ ПРЕДОСТАВЛЕНИЯ АДМИНИСТРАТИВНЫХ УСЛУГ

В статье приведен анализ нормативно-правовой базы Украины в сфере предоставления административных услуг органами исполнительной власти гражданам. Выявлены как позитивные, так и негативные тенденции изменений в законодательной базе Украины в сфере предоставления административных услуг в целом. Дан анализ Закона Украины «Об административных услугах».

Ключевые слова: административная услуга, стандарт предоставления административной услуги, разрешительная система, разрешительные органы, документ разрешительного характера, местные разрешительные органы, объект, на который выдается документ разрешительного характера.

Trubchaninova K. ANALYSIS UKRAINE'S PRINCIPLE OF LAW IN THE FIELD OF ADMINISTRATIVE SERVICES

The article is an analysis of the regulatory and legal framework of Ukraine in the provision of administrative services to the citizens of the executive authorities. Trends of changes in the legal framework of Ukraine are determined like positive and negative in the provision of administrative services in general. There is the analysis of the Law of Ukraine «On administrative services» in the article.

Keywords: administrative service, the standard of administrative services, licensing system, licensing authorities, the document permits, the local licensing authorities, the object that issued a document allowing character.

Трубчанинова К.А. - головний спеціаліст відділу соціально-економічного розвитку району управління економічного розвитку і торгівлі Станично-Луганської райдержадміністрації.

Рач В.А. – професор, д.т.н., завідувач кафедри «Управління проектами та прикладна статистика» Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля